

HET OUDSTE BEROEP

Kluchtig blijspel in drie bedrijven

door

ANNE TERWISSCHA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET OUDSTE BEROEP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANNE TERWISSCHA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Mariska – de madam van middelbare leeftijd (v)

Roelie – de moeder van Mariska (v)

Ab Grijpstra – de huurbaas (m)

Peter – elektricien en bordeelgast (m)

Elsemiek – de vrouw van Peter (v)

Sjaan/Juanita – nieuwe medewerkster van Mariska (v)

Christien – Leger des Heils-soldate (v)

Vera – medewerkster van Mariska (v)

Henk – aannemer (m)

(Christien kan ook een non zijn in plaats van een Leger des Heils-soldate)

DECOR:

Het verhaal speelt zich af in het appartement van Mariska dat dienst doet als bordeel. De inrichting is naar eigen inzicht, met veel rood en tierelantijnen. Er zijn wat gemakkelijke zitplaatsen.

Er zijn vier uitgangen:

- 1 – uitgang naar buiten
- 2 – slaapkamer van Mariska
- 3 – andere slaapkamer
- 4 – (geen deur) richting badkamer/keuken

EERSTE BEDRIJF

(Het toneel is leeg. Er liggen her en der wat drankflessen en glazen. Mariska komt op via 2)

MARISKA: Een nieuwe dag, *(ziet de rommel)* dezelfde rommel als altijd. En wie mag het 's morgens weer opruimen? Ik lijk hier de hulp wel in plaats van de baas. *(pakt een tas)* Nou, aan de slag maar. *(doet een paar flessen in de tas en pakt een glas met lippenstift)* Of dit was het glas van Vera of we hebben een clown als klant gehad. *(pakt nog een fles, ziet dat er een bodempje in zit en drinkt dit leeg)* Zonde om dat weg te gooien. *(pakt een ongebruikte condoom van de bank en rekt die uit)* En daar zijn ze ook niet aan toegekomen om die te gebruiken. Dan bewaren we die voor vanavond. *(kijkt rond)* Zo, de stofzuiger erdoor en alles ziet er op het oog weer goed uit. *(Vera op in kamerjas vanuit 3)*

VERA: Goedemorgen Mariska. Wat ben jij er vroeg bij.

MARISKA: Het is al tien uur!

VERA: Ja, dat zeg ik. Het was wel drie uur vannacht toen ik de laatste klant de deur had uitgewerkt. Ik ben hier maar blijven slapen. Ik kon het niet meer opbrengen om nog naar huis te gaan.

MARISKA: Je hebt hem toch wel pas laten gaan tot ie al zijn geld had uitgegeven, hè?

VERA: Natuurlijk, wat denk je dan? Ik heb hem volledig uitgekleet en hij is platzak naar huis gegaan.

MARISKA: Goed gedaan. Je bent mijn beste kracht, Vera. Ik zou niet weten wat ik zonder jou zou moeten.

VERA: Ja, daarover gesproken...

MARISKA: Wat? Dat ga je me niet aandoen!

VERA: Wat niet?

MARISKA: Dat je overloopt naar een andere madam. Wil je meer geld? Is dat het? Ik geef je al zoveel mogelijk. Maar ik heb ook nog andere kosten. Ik moet deze flat huren. En het beddengoed een paar keer per dag wassen. Genoeg drank en versnaperingen in huis hebben. Jullie kleding...

VERA: Nou, zoveel kleding dragen we doorgaans niet.

MARISKA: Je weet wel wat ik bedoel. Ik kan jullie moeilijk in ondergoed van de Hema laten rondlopen.

VERA: Het gaat niet om het geld, Mariska. En ik ga ook niet naar een andere madam. Ik heb alleen ontzettend veel behoefte aan een pauze op dit moment. Ik wil op vakantie.

MARISKA: Op vakantie?

VERA: Ja, je weet wel. Reizen, andere landen zien, plezier maken.

MARISKA: Maar hier kun je ook elke avond plezier maken.

VERA: Hier moet ik dóén alsof ik plezier heb. En oh, ik vind het ook leuk hoor, Mariska. Anders zou ik het nooit volhouden. Maar nu ben ik toe aan wat tijd voor mezelf. Al die korte nachten beginnen me op te breken.

MARISKA: Ik sliep vroeger ook maar vier uur per nacht.

VERA: Juist. Vroeger. Maar de tijden zijn veranderd. Werknemers hebben tegenwoordig recht op vrije tijd. Dat zorgt ervoor dat ze het werk volhouden.

MARISKA: Maar ik kan je niet missen.

VERA: Dat weet ik. Ik ga je ook niet alleen laten, natuurlijk. Ik heb vervanging geregeld.

MARISKA: En wie mag dat zijn?

VERA: Een goede vriendin van mij. Sjaan, heet ze.

MARISKA: Sjaan.

VERA: Sjaan Bakker. Je zult haar wel mogen.

MARISKA: Het gaat erom dat de klanten haar mogen. Is ze goed?

VERA: Nou, ze zit niet echt in het vak, maar ze ziet er wel leuk uit.

MARISKA: En ze wil dit werk doen?

VERA: Ze heeft het halve dorp al gehad waar ze vandaan komt, dus ze is wel eens aan wat anders toe. En het lijkt haar geweldig om ervoor betaald te worden.

MARISKA: De ervaring is er dus. Laat haar maar eens langskomen. Ik kan altijd vers bloed gebruiken.

VERA: Oh, ik heb haar al gevraagd. Vandaag komt ze langs.

MARISKA: Vandaag al!

VERA: Ja, ze had er zin in. Toe Mariska, mag ik dan op vakantie?

MARISKA: Zullen we eerst eens kijken hoe het vanavond gaat?

VERA: Oh, ze zal het fantastisch doen. Dat weet ik zeker.

MARISKA: We zullen zien. We zullen zien. *(telefoon gaat. Mariska neemt op met een zwoele stem)* Hallo, met Mariska, wat kan ik voor je betekenen? *(schrikt, spreekt met gewone stem)* Oh, mevrouw Driehuizen. Is er iets met mijn moeder? Is ze overleden? [...] Oh, gelukkig maar. [...] Ze heeft wat gedaan? [...] Nee, dat snap ik. Ik zal de schade betalen. [...] Maar mevrouw Driehuizen, dat kunt u niet maken! Ik betaal al extra voor mijn moeder. [...] Maar wilt u het dan niet nog één keertje proberen? Ik zal mijn moeder ernstig toespreken. [...] Nee, ik kan mijn moeder niet hier hebben. [...] Het kan gewoon niet. Zo simpel is het. [...] U moet haar houden! U moet! *(luistert)* Opgehangen! *(hangt op)* Dit kan er ook nog wel bij.

VERA: Wat was dat? Het klonk nogal heftig.

MARISKA: Dat was het tehuis van mijn moeder. Opnieuw. Ze heeft weer trammelant veroorzaakt. Ze heeft vannacht moedwillig het brandalarm laten afgaan door te roken in bed.

VERA: Dat hoeft niet moedwillig te zijn gebeurd. Dat overkomt meer oude mensen.

MARISKA: Ja, maar die mensen zetten van tevoren niet alle rolstoelen voor de nooduitgangen om daarna dubbel te liggen van het lachen als niemand er langs kan.

VERA: Eh nee, dat denk ik niet.

MARISKA: Ze wilde niet eens door het personeel naar buiten worden gebracht. Een brandweerman heeft haar moeten tillen. Mevrouw Driehuizen is laaiend!

VERA: Je moeder weet wat ze wil, zo te horen.

MARISKA: Ja, en wat ze niet wil is in een tehuis zitten. Maar ik kan ook niet voor haar zorgen, met wat ik hier doe.

VERA: En nu?

MARISKA: Ik zal een ander tehuis voor mijn moeder moeten zoeken. En er nog meer geld tegenaan moeten gooien om te zorgen dat ze haar houden. Oh, wat een gedoe.

VERA: Weet je moeder eigenlijk wat je hier doet?

MARISKA: Nee, natuurlijk niet. Ik moet er niet aan denken. Ze heeft haar hele leven al commentaar op mij gehad. Ik doe nooit iets goed in haar ogen. En dan dit zeker niet. Weet jouw moeder het?

VERA: Nee, die denkt dat ik naaister ben. Wat natuurlijk ook zo is.

MARISKA: Precies. Mijn moeder overleeft het niet als ze weet dat ik in het vak zit. Alhoewel dat misschien een goede oplossing zou zijn.

VERA: Mariska, dat meen je niet!

MARISKA: Bij wijze van spreken dan, hè? Ik kan beter een ander tehuis voor haar gaan zoeken. *(pakt haar mobiel)* Eens kijken, de telefoongids... verzorgingstehuis... De Regenboog. Ik kan me niet herinneren dat ik haar daar al geplaatst heb. Even zien... *(schrikt)* Oh, alleen maar mannen. Ik geloof niet dat ik haar dat moet aandoen... voorlopig. *(bel gaat)*

VERA: Jemig, is dat nu al de eerste klant? Geen moment rust hier.

MARISKA: Je weet toch dat Peter graag overdag komt, tussen een paar klusjes door?

VERA: Als het Peter is, dan maakt het niet uit dat ik nog niet helemaal aangekleed ben. Zolang hij maar snel even zijn ding mag doen. *(Mariska doet open. Ab op via 1)*

AB: Goedemorgen.

MARISKA: *(schrikt)* Meneer Grijpstra!

VERA: (*verleidelijk*) Wel, wat hebben we daar voor een knappe man? En dat komt hier zomaar in zijn eentje binnenlopen. Wat dapper. Weet je wel zeker of je hier veilig bent, mooie jongen?

AB: Eh...

VERA: Want ik ben van plan om allemaal stoute dingen met je te doen. Wat dacht je daarvan, mm? Vind je dat leuk?

AB: Eh...

VERA: Meneer Grijpstra. Die naam bevalt me. Waar zou jij me willen grijpen?

MARISKA: Vera! Houd op!

VERA: Houd op? Maar...?

MARISKA: Dit is meneer Grijpstra, de huurbaas.

AB: Inderdaad, Ab Grijpstra. En ik ben bezig met een rondje te maken langs al mijn huurders om te kijken of alles nog naar wens is. Allemaal gedoe, maar de wet wil het nu eenmaal. (*pakt zijn papieren*) Mevrouw Kuijer, u woont hier alleen, volgens mijn laatste aantekeningen?

MARISKA: Eh ja, dat klopt.

AB: (*wijst naar Vera*) In dat geval, wie is dit?

MARISKA: Oh, dit is Vera. Een goeie vriendin van mij. Ze kwam langs.

AB: In haar ochtendjas?

MARISKA: Ze kwam gisteravond al langs.

AB: Aha, u hebt haar laten overnachten.

MARISKA: Ja, of mag dat soms niet? Moet ik haar midden in de nacht de straat opsturen waar wie weet wat haar kan overkomen?

AB: Natuurlijk mag ze blijven overnachten. Maar alles is aan regels gebonden, hè? Een nachtje blijven slapen, geen probleem. Maar het is een ander verhaal als iemand hier in zou trekken. Maar in dat geval zou u me op de hoogte hebben gebracht, nietwaar?

MARISKA: Natuurlijk zou ik dat.

AB: (*tegen Vera*) Ik mag aannemen dat u vandaag weer vertrekt?

VERA: Ja, of uiterlijk morgen. Dat heb ik net besproken met Mariska.

AB: Fijn. (*vinkt iets af op papier*) Oké, dan is dat in orde. U heeft verder niet meer gasten die hier blijven overnachten?

MARISKA: Natuurlijk niet. Man, je maakt me zenuwachtig.

AB: Oh, dat is nergens voor nodig, zolang u zich aan de regels houdt.

MARISKA: Er is geen enkele reden voor verdachtmakingen.

AB: Oh, misschien wel. Ik heb namelijk net ook met uw buurvrouw gesproken, en die vertelde me dat ze hier vaak 's avonds mensen over de vloer hoort.

MARISKA: Ja, ik houd van gezelligheid. Of mag dat soms niet? Moet

ik me net als haar opsluiten in mijn eigen huis en geen enkel contact met de omgeving hebben?

AB: Nee, natuurlijk niet.

MARISKA: Als die buurvrouw zo oplettend is, dan zou ze ook gemerkt hebben dat het bezoek altijd weer weggaat. Ik heb hier geen illegale huurders, als u dat soms zou willen insinueren.

AB: Ik insinueer helemaal niets. Ik controleer alleen de feiten.

MARISKA: Doe liever iets aan die gehorige muren als die buurvrouw daar zo'n last van heeft.

AB: Aha, en dat is precies waar ik voor kom, mevrouw.

MARISKA: Wat bedoelt u?

AB: Volgens mijn administratie is dit pand al veertig jaar oud en is het voor mij als verhuurder verplicht om eens te gaan kijken of er enig onderhoud nodig is. Gedoe allemaal. Dus, zijn er gebreken waar u momenteel last van heeft?

MARISKA: Nee, niet dat ik weet.

AB: Zichtbare barsten?

VERA: Een beetje plamuur kan al veel verbergen.

AB: En hoe zit het met de leidingen? Last van lekkages?

MARISKA: Nee, ook niet.

VERA: Wel eens verstopte leidingen, maar dat is altijd snel gefixt.

AB: Aha, u bent goed op de hoogte, zo te horen.

VERA: Eh, daar hoor ik Mariska wel eens over, hè? Als ik toevallig hier ben. Even. Op de koffie.

MARISKA: De woning voldoet prima. Er is niks om u zorgen over te maken.

AB: Ik ben blij om dat te horen. Dat scheelt weer geld. Ik had buiten al gekeken en daar ziet het er ook goed uit. Nog geen zakkende gevel.

MARISKA: *(ondersteunt haar borsten)* Nee, geen klachten.

AB: Ik ga even een rondje maken met de aannemer om te horen wat hij ervan vindt. En dan bent u weer van me af.

MARISKA: Wat? Nu?

AB: Ja, hij moet zo komen. *(kijkt op horloge)* Hij is aan de late kant.

MARISKA: En jullie gaan het hele huis bekijken?

AB: Ja, daar komt hij voor.

MARISKA: Vera, breng jij jouw kamer op orde. Dan doe ik de andere kamer.

VERA: Oké. *(Vera af via 3)*

AB: Zeg, wat hebben jullie opeens?

MARISKA: Denkt u dat ik twee wildvreemde mannen door mijn huis laat lopen en in de slaapkamer laat komen, zonder dat ik

opgeruimd heb? Ha. Ik heb een reputatie hoog te houden. (*Mariska af via 2*)

AB: Wat die ineens bezielt... Je zou juist verwachten dat ze blij zou zijn dat de woning opgeknapt gaat worden. Gaat me klauwen met geld kosten. Maar goed, daarna mag ik de huur ook omhoog gooien. (*bel gaat. Ab doet open. Henk kijkt om het hoekje van 1*)

HENK: Ah, Ab. Je was er al.

AB: Ja, kom binnen, Henk.

HENK: Is er verder niemand?

AB: Nee, kom binnen. Wat is er? Ben je opeens mensenschuw of zo? (*Henk op via 1*)

HENK: Nee, ik vind het alleen niet prettig om ergens over de vloer te komen waar ik niet bekend ben en waar de eigenaars afwezig zijn.

AB: Nou, dat treft, want ik ben de eigenaar van het pand. Mevrouw Kuijer huurt het slechts. Zeg Henk, nu we nog even onder elkaar zijn: we gaan straks deze woning controleren op mankementen en wat er eventueel gerenoveerd moet worden. Maar wat mij betreft hoef je niet je uiterste best te doen, als je begrijpt wat ik bedoel. Het moet me geen bakken met geld gaan kosten. Het moet wel leuk blijven. Dus houd je een beetje in met alles wat je tegenkomt. Alleen het hoogstnoodzakelijke. Ik heb nog meer panden en als ik geld overhoud, dan kunnen die ook door jou gerenoveerd worden. Begrijpen we elkaar?

HENK: Luid en duidelijk.

AB: Mooi. Dan kunnen we aan onze ronde beginnen. (*Mariska op via 2, inmiddels gekleed. Ze herkent Henk en wil hem begroeten. Henk legt haar met een gebaar het zwijgen op. Ab ziet dit niet*) Ah, mevrouw Kuijer. Is alles opgeruimd?

MARISKA: Ja zeker.

AB: (*tegen Henk*) Mevrouw wilde eerst alles opgeruimd hebben voor we het huis gaan inspecteren. Zal een vrouwendingetje zijn. (*Vera op via 3, ook in andere kleding*)

VERA: Hé Henk, jij bent er op tijd bij.

AB: Jij kent Henk?

VERA: En of ik Henk ken. Hij...

MARISKA: (*trekt Vera opzij*) Toe Vera, dit is niet het moment om het over je búúrman te hebben. Deze mannen hebben werk te doen.

HENK: (*opgelucht tegen Ab*) Ja, dat is het. Ik ben haar buurman. Zij is mijn buurvrouw. Vandaar.

AB: Hoe dan ook, zullen we even het rondje doen? Ik moet zo door naar mijn volgende afspraak. (*zijn mobiel gaat. Hij kijkt op het scherm*) Oh, daar heb je het al. Dat ga ik niet halen als ik niet direct

vertrek. Zeg Henk, zou je het erg vinden om het alleen met deze twee vrouwen te doen?

VERA: Dat denk ik niet, Henk kennende...

HENK: Dat gaat lukken, Ab.

AB: Oké, dan laat ik het aan jou over. En denk eraan wat we eerder besproken hebben, hè? Kijk even goed welke renovatie mevrouw Kuijer nodig heeft.

HENK: Ik zal zorgen voor een grondige inspectie.

MARISKA: Kom maar mee, Henk. Eh, meneer... Ik ken u niet eens.

HENK: Van Tongeren. Maar zeg maar Henk, hoor.

MARISKA: Zullen we eerst naar de badkamer kijken?

HENK: Uitstekend. *(loopt naar 4)* Eh, ik neem aan dat het hier is? *(tegen Ab)* Al die huizen hebben dezelfde indeling, hè? *(Henk, Vera en Mariska af via 4)*

AB: Ik kan er de vinger niet op leggen, maar er lijkt met iedereen wel iets aan de hand. Maar goed, daar heb ik nu geen tijd voor. Op naar de volgende afspraak. *(opent deur 1. Peter op via 1)*

PETER: Kijk, dat scheelt weer aanbellen. Jij bent er nog vroeger bij dan ik, makker. Ook even je ladinkje lossen tussen twee klussen door?

AB: Wablief?

PETER: Oh, niks mis mee, natuurlijk. Het is de aard van het beestje, hè? Heb je ook zo'n gedrocht thuis zitten?

AB: Ik...

PETER: De mijne moet ik smeken om erop te mogen. Nou, als het zo moet dan hoeft het voor mij niet, hoor. Dan zijn er genoeg andere adressen, wat jij? *(kijkt rond)* Is Mariska er nog niet?

AB: Nee, mevrouw Kuijer is even afwezig.

PETER: Haha, mevrouw Kuijer. Zeg maar gewoon madam, hoor.

AB: Is ze Frans?

PETER: Haha, jij bent echt een geinponem. Is ze Frans. Nee, maar ze doet het wel op zijn Frans, heb ik me laten vertellen. Zelfs op zijn Grieks of op zijn Russisch, als je erom vraagt.

AB: Mevrouw Kuijer en haar vriendin Vera zijn momenteel een rondje aan het doen met de aannemer.

PETER: Zo, die kerel boft maar even. Twee tegelijk. Zeker geld over.

AB: Waar heb je het over in hemelsnaam? *(kijkt op zijn mobiel)* Ik moet gaan. Gegroet. *(Ab af via 1)*

PETER: Mooi, want dan ben ik sneller aan de beurt. *(Vera op via 4)*

VERA: Hé Peter, ben je er al?

PETER: Ja, ben ik nu aan de beurt?

VERA: Je moet nog even wachten. We zijn even bezig.

PETER: Ja, dat hoor ik net. Met de aannemer.

VERA: Oh, dat is Henk. Dat is een vaste klant hier.

PETER: Hij is een geluksvogel dat ie twee tegelijk mag. Maar daarna wil ik jou, hoor. Je bent mijn lieveling.

VERA: Oh Peter, je kunt er beter aan wennen dat ik er niet ben.

PETER: Wat? Ga je ermee stoppen? Dat meen je niet, hè? Ik kan niet zonder jou, hoor.

VERA: Ach gekkerd, voor mij tien anderen. En nee, ik ga er niet mee stoppen. Maar ik probeer Mariska wel zover te krijgen dat ik twee weken op vakantie mag.

PETER: Twee weken? En ik dan?

VERA: Kalm maar. Ik heb al vervanging voor mij geregeld. Ze komt vandaag. Ik denk dat je haar erg leuk zult vinden.

PETER: Oh? Wie is het dan?

VERA: Het is een goede vriendin van mij. En verder moet je maar afwachten.

PETER: Is ze net zo goed als jij?

VERA: Wacht maar af, zei ik. Maar ik kan vast één tip van de sluier oplichten: ze is gek op spannende verkleedpartijen.

PETER: Oh ja? Vertel eens. Speelt ze een strenge schooljuffrouw en zet ze mij als een stout jongetje in de hoek? Of is ze de agente en slaat ze me in de boeien?

VERA: Heb nog maar even geduld. Ik zeg niks, maar je kunt van alles verwachten. Ik ga even kijken hoever Mariska is met Henk en dan heb ik tijd voor jou. Tot zo. (*Vera af via 4*)

PETER: Kijk, dat is nou iemand die van haar vak houdt. Die regelt gewoon vervanging als ze er zelf niet is. En het klinkt reuzespannend. Ik kan niet wachten. (*bel gaat. Peter doet open*)

CHRISTIEN: (*in deuropening 1 met collectebus*) Goedendag meneer. Wilt u een bijdrage geven aan het Leger des Heils?

PETER: Hahaha, dat is geweldig! Dat zou ik nooit bedacht hebben! Kom binnen. (*trekt Christien naar binnen*) Ik had van alles kunnen bedenken, maar dit nooit! Hoe kom je op het idee?

CHRISTIEN: Pardon? Wilt u een bijdrage leveren?

PETER: Of ik een bijdrage wil leveren? Nou, reken maar. Zullen we eens kijken wat ik op zak heb? Deze bijdrage ga je niet snel vergeten, meisje. (*trekt Christien mee naar 2, opent de deur en kijkt naar binnen*) Ja, hier kan het. Kom mee.

CHRISTIEN: Maar...

PETER: Je ziet er geweldig uit. Wat een stunt.

CHRISTIEN: Pardon meneer, ik kom alleen voor een bijdrage.

PETER: Haha, en ook gewoon in je rol blijven. Je bent fantastisch.

Hier ga ik zo van genieten. Kom op en straf mij, want ik ben een zondaar. *(Peter neemt Christien mee af via 2. Daarna gaat herhaaldelijk de bel. Mariska komt uiteindelijk op via 4)*

MARISKA: Ja ja, rustig maar. Ik kom al. Geen moment rust hier. *(opent deur 1. Roelie komt op met een koffer)*

ROELIE: Lag je nog te slapen of zo? Het is al bijna middag.

MARISKA: Ook goedemorgen, moeder. *(kijkt achter Roelie)*

ROELIE: Wat zit je te kijken?

MARISKA: Is er niet een begeleider van je mee?

ROELIE: Een begeleider? Waarvoor? Denk je dat ik een klein kind ben? Ik ben een zelfstandige vrouw.

MARISKA: Hebben ze je alleen laten slepen met die koffer?

ROELIE: Ha, ze wisten niet hoe snel ze me hier moesten afzetten. Ik werd in de auto gesmeten en voor ik het wist werd ik er hier weer uitgeduwd. En dat alleen omdat vannacht het brandalarm afging.

MARISKA: Dat was natuurlijk niet de enige reden, hè moeder? Vergeet ook niet de keer dat je in de eetzaal zogenaamd een dode muis op je bord aantrof. Of was dat in het vorige tehuis?

ROELIE: Oh ja, dat was lachen. Opeens had niemand meer honger.

MARISKA: Of die keer dat je de rem van de rollator van je buurman onklaar had gemaakt.

ROELIE: Maar die man vroeg er ook om. Wat een zeur was dat. En maar langzaam door de gangen stiefelen. Die man had gewoon wat meer beweging nodig. En daar heb ik voor gezorgd.

MARISKA: Met een gebroken heup als resultaat.

ROELIE: Als hij wat leniger was geweest, had ie die val makkelijk kunnen opvangen.

MARISKA: Ik weet niet meer wat ik met je aan moet, moeder. Zo langzamerhand is er geen enkel tehuis meer dat jou wil hebben.

ROELIE: Mooi, ik wil ook niet in een tehuis.

MARISKA: Maar mam, je kunt niet meer op jezelf wonen. Je hebt te veel zorg nodig.

ROELIE: Nou, dan zorg jij toch voor mij, als je daar zo over inzit? Net zoals ik vroeger voor jou deed.

MARISKA: Ik heb ook nog een eigen leven, moeder.

ROELIE: Ja, dat is de pest van jullie generatie. Wij konden vroeger continu voor jullie klaarstaan. We hebben onszelf van alles ontzegd om jullie het beste van het beste te geven. En wat denk je? Klaarblijkelijk hebben we jullie zo verwend, dat jullie niet meer in staat zijn om iemand te helpen die altijd voor jullie heeft gezorgd.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto